

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914206403
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914206403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom u matky, obidvaja v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. č. XXX, XXX XX D., okres H., t.č. W. cesta č. XXX/XX, XXX XX H. a D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. č. XXX, XXX XX D., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, Dukelská štvrť č. 941/10, 018 41 Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného k maloletým deťom

rozhodol:

Súd návrh na zníženie výživného v celom rozsahu zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.09.2014 sa otec maloletých detí domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom A. Q., nar. XX.XX.XXXX a maloletému Y. Q., nar. XX.XX.XXXX z pôvodne určenej výšky 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí na sumu 10,-eur mesačne na každé z maloletých detí. V návrhu na začatie konania poukázal na to, že od 10.07.2013 mu bola obmedzená osobná sloboda a nemohol pracovať a uhrádzať výživné určené tunajším súdom rozsudkom č.k. 2P/57/2013-38 zo dňa 24.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2013. V návrhu na začatie konania ďalej poukázal na to, že jemu bol uložený 5 ročný trest odňatia slobody, kedy tento trest by mal vykonať 10.07.2018. Jeho súčasný sociálny status väzňa, aj keď pracujúceho, mu neumožňuje uhrádzať súdom stanovené výživné, a preto sa tak enormne zvyšuje jeho zadĺženosť, ktorú ani po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nebude môcť dlhšiu dobu splácať z dôvodu nezamestnanosti a poberania len sociálnych dávok. Ďalej otec maloletých detí poukázal na sociálnu situáciu v SR, keď prepustený väzeň si len ťažko hľadá a nájde prácu.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal v neprítomnosti otca maloletých detí, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti.

Na pojednávaní zo dňa 08.10.2014 matka maloletých detí nesúhlasila s návrhom otca maloletých detí na zníženie výživného, keď poukázala na to, že otec maloletých detí si výkon trestu zaviniel výlučne sám, a teda samotný výkon trestu odňatia slobody nemôže byť dôvodom pre zníženie výživného. Taktiež poukázala na to, že aj doposiaľ určené výživné je pomerne nízke a svojou výškou sa blíži k minimálnemu výživnému stanovenému všeobecne záväzným právnym predpisom. Matka maloletých

detí taktiež poukázala na to, že jej príjmy, ako aj výdavky od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom otca k maloletým deťom sa nijako podstatne nezmenili.

Súd okrem výsluchu matky maloletých detí vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to okrem iného rozúčtovaním pracovnej odmeny otca maloletých detí v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, potvrdením o výške príjmu matky maloletých detí a súčasne sa oboznámil s pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 1T/118/2013, osobitne s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/118/2013-341 zo dňa 14.10.2013, sp.zn. 7P/62/2014, osobitne s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7P/62/2014-37 zo dňa 30.09.2014 a v neposlednom rade pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 2P/57/2013, osobitne s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2P/57/2013-38 zo dňa 18.09.2013, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci: maloleté deti A. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. Q., nar. XX.XX.XXXX sú deťmi bývalých manželov D. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2P/57/2013-38 zo dňa 18.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 24.09.2013. Predmetným rozsudkom boli obidve maloleté deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že matka bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi maloletých detí bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške po 30,-eur mesačne, a to vždy do každého 15-ho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí s tým, že súd upravil styk otca s maloletými deťmi v neobmedzenom rozsahu. V čase vyhlásenia predmetného rozsudku tunajšieho súdu o rozvode manželstva sa otec maloletých nachádzal vo výkone väzby, pričom voči nemu bolo vedené trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/118/2013-341 zo dňa 14.10.2013 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Ružomberok a otcom maloletých detí, na základe ktorého bol otec maloletých detí uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, a súčasne mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Otec maloletých detí je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pracovne zaradený, pričom v období od apríla 2014 do augusta 2014 dosiahol celkový príjem vo výške 493,44 eur s tým, že v mesiaci júl 2014 dosiahol príjem 134,05 eur a v auguste roku 2014 príjem vo výške 122,27 eur. Predpokladaný dátum prepustenia z výkonu trestu je deň 10.07.2018. Matka maloletých detí v čase, kedy bolo naposledy rozhodované o vyživovacej povinnosti otca maloletých detí k maloletým deťom, t.j. v čase vydania rozsudku tunajšieho súdu č.k. 2P/57/2013-38 zo dňa 18.09.2013 dosahovala príjem vo výške cca 420,-eur v čistom mesačne, a v nasledujúcom období, t.j. v období od mesiaca september 2013 do augusta 2014 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem vo výške 449,08 eur, pričom z jej výpovede vyplynulo, že jej výdavky zostali v podstate na nezmenenej úrovni.

Podľa § 78 ods.1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté deti možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona, súd návrh otca maloletých detí na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že od ostatného rozhodnutia súdu o určení vyživovacej povinnosti nedošlo na strane otca k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté deti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že už v čase ostatného rozhodovania o výživnom otca maloletých detí bol otec maloletých detí vo výkone väzby, pričom oproti pôvodnému stavu sa jeho situácia čiastočne zlepšila v tom, že v súčasnosti napriek tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody, je pracovne zaradený, pričom podľa názoru súdu mu jeho príjem umožňuje prispievať na výživu maloletých detí súdom určeným výživným. Navyše súd poukazuje na to, že odporca sa do situácie, keď v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody, dostal svojím vlastným zavinením, keď dôvodom výkonu trestu odňatia slobody je spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. d) Trestného zákona, čo podľa názoru súdu zakladá dôvod na aplikáciu § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine. Nemôže byť totiž na ujmu maloletých detí tá skutočnosť, že sa otec maloletých detí svojím nezodpovedným, a v danom prípade úmyselným trestnoprávnym konaním dostane do situácie, kedy sú jeho zárobkové možnosti značne obmedzené. Navyše súd poukazuje na to, že doposiaľ určená vyživovacia povinnosť otca maloletých detí vo výške 30,-eur mesačne na každé z maloletých detí sa blíži k minimálnej výške výživného stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorá v súčasnosti predstavuje výšku 27,13 eur, a pod ktorú nie je možné znížiť výživné. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže dôvody uvádzané otcom maloletých detí na zníženie výživného sú právne relevantnými dôvodmi na zníženie výživného.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou tohto súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 27 ods.1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.